

متن پرسش

به نام حضرت حق با سلام خدمت استاد عزیز: در رابطه با چند حدیث شریف در نهج الفصاحه سوالاتی مطرح می‌کنم: ۱. آیا احادیث این کتاب فقط از منابع اهل سنت است؟ ۲. حضرت می‌فرماید اگر مردم از تنهایی آنچه من می‌دانستم بدانند هرگز شب هنگام سواری به تنهایی راه نمی‌سپرد. منظور حدیث چیست؟ ۳. حضرت می‌فرماید اگر زن نبود مرد به بهشت می‌رفت و یا اگر زنان نبودند خدا چنانچه شایسته بود پرستیده می‌شد. راستی زن اینقدر بد است و مگر نیستند افرادی که زن نگرفتند و از زنان اعلام بیزاری کردند ولی گمراه شدند مثل ابوالعلا معری با نوشته ای که معروف است که گفته روی سنگ قبرش بنویسند؟ که من زن نگرفتم و جنایتی که پدرم در حق من کرد در حق هیچ کسی انجام ندادم. ۴. حضرت می‌فرمایند هر که بلا را نعمت نداند ایمانش کامل نیست. پس چرا امامان علیه السلام در دعا‌های خویش از بلا به خدا پناه می‌بردند مثلا در دعای شریف عالیه المضامین بعد از زیارت معصوم که انسان عمیق‌ترین حوایجش را می‌خواهد دستور داده اند بخوانید «و تصوننی فی هذه الدنيا من العاهات و الافات و الامراض ا لشدیده و الاسقام المزمنه و جميع انواع البلاء و الحوادث. ... و تغلق ابواب المحن عنی . تکیه بر جميع انواع البلاء و البلاء» خصوصا کلمه جميع بسیار روشن است. حال چطور می‌شود از طرفی بلاء نعمت باشد و از طرفی اینچنین شدید از آن فرار کنیم؟ با تشکر و التماس دعا. لطفا جواب در سایت.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- بنده هم این‌طور فکر می‌کنم ۲- نمی‌دانم، شاید منظور آن باشد که در آن حالت هم باید با خدا بود ۳- عرایضی در این رابطه در کتاب «زن؛ آن‌گونه که باید باشد» با نظر به آیات و روایات مربوطه شده است مبنی بر آن‌که در این روایات منظور از زن، شهوت است و نه صرف جنس زن ۴- «بلا» به معنای عسر و سختی که دروازه‌ی آسانی است مورد توجه اولیاء الهی بوده است به همان معنایی که قرآن می‌فرماید: «إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ یَسْرًا» ولی به معنای آنچه مانع کمال است، هرگز مورد توجه و طلب نبوده است. مثل بلای بنی‌امیه برای اسلام. موفق باشید